

22 Ιουλίου: Εορτάζει η Αγία Μαρία η Μαγδαληνή

/ [Βίοι Αγίων](#)

Η Εκκλησία, σήμερα τιμά τη μνήμη της Αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής, της Μυροφόρου και ισαποστόλου, καθώς και τη μνήμη της οσιομάρτυρος Μαρκέλλας και του Μάρτυρος Θεοφίλου του νέου.

Η Αγία Μαρία καταγόταν από το χωριό Μάγδαλα, που βρίσκεται στα συροπαλαιστινιακά σύνορα. Πρόκειται για ένα πρόσωπο αρκετά παρεξηγημένο μέσα στην εκκλησιαστική ιστορία, όμως, από την επίσημη παράδοση της Εκκλησίας γνωρίζουμε ότι υπέφερε από επτά δαιμόνια, από τα οποία την απάλλαξε ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός, σύμφωνα με τον ευαγγελιστή Μάρκο. Σε ένδειξη ευγνωμοσύνης, πίστης και αγάπης, θυσίασε όλη την περιουσία και τον ίδιο τον εαυτό της και, μαζί με άλλες γυναίκες, έγινε ακόλουθος του Κυρίου και των μαθητών Του και βοηθός στο έργο του κηρύγματός τους.

Η απόλυτη αφοσίωση τής Αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής επιβραβεύτηκε με το να αξιωθεί πρώτη αυτή, μαζί με την Υπεραγία Θεοτόκο, να πληροφορηθεί, πριν από όλους τους μαθητές την Ανάσταση του Ιησού. Η Μαρία η Μαγδαληνή με άλλες μαθήτριες ήσαν οι πρώτες που συνάντησαν τον Αναστημένο Κύριο, την Πρώτη ημέρα μετά το Σάββατο.

Μετά την ημέρα της Πεντηκοστής, μετέβη στη Ρώμη, όπου συνάντησε τον αυτοκράτορα Τιβέριο και κατήγγειλε τον Πιλάτο, για την αδικία που διέπραξε σε βάρος του Ιησού του Ναζωραίου, προκαλώντας την ανάκλησή του στη Ρώμη και την παραδειγματική τιμωρία του. Η ιεραποστολική της δράση έφτασε μέχρι την Αίγυπτο, τη Μικρά Ασία, τη Γαλλία και την Ιταλία, όπου συνεργάστηκε για την εδραίωση της Εκκλησίας στη Ρώμη. Τα τελευταία χρόνια της ζωής της τα πέρασε οσιακά κοντά στον ευαγγελιστή Ιωάννη και ολοκλήρωσε τον επίγειο βίο της ειρηνικά στην Έφεσο.

Από την Έφεσο, με εντολή του αυτοκράτορα Λέοντα του Σοφού, το έτος 890, το ιερό της λείψανο μεταφέρθηκε στην ιερά μονή του Αγίου Λαζάρου, στην Παλαιστίνη. Η Μυροφόρος και Ισαπόστολος Μαρία η Μαγδαληνή εορτάζεται όλος ιδιαιτέρως στην Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας στον Άθω, όπου υπάρχει άφθορο τεμάχιο ιερού λειψάνου από τη δεξιά της παλάμη.

Τιμάται επίσης από την Αυτοκέφαλο Εκκλησία της Πολωνίας, ως η πολιούχος Αγία των Ορθοδόξων Πολωνών, οι οποίοι ανοικοδόμησαν μεγαλοπρεπή ναό επ' ονόματι της Αγίας Μαγδαληνής στο κέντρο τής πρωτεύουσας της χώρας, τη Βαρσοβία.

Ο Άγιος Μενέλαος, που επίσης εορτάζουμε σήμερα, γεννήθηκε στην Πρεσινιέ της Γαλλίας περί το 700 μ.Χ. και καταγόταν από επιφανή αριστοκρατική οικογένεια.

Από μικρός ο Άγιος ακολουθούσε το δρόμο που έδειξε ο Ιησούς Χριστός. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα με θάρρος να ανταπεξέλθει πολλά εμπόδια, δυσκολίες και προκλήσεις της νεότητας. Έτσι, όταν έφτασε σε ώριμη ηλικία, ο πατέρας του ήθελε να τον νυμφεύσει με νέα της κοινωνικής τάξης τους, παρά το γεγονός ότι ήξερε ότι ο υιός του ήθελε να γίνει μοναχός. Αρχικά, για να μην πληγώσει τον πατέρα του, ο Άγιος υποχώρησε και ο πατέρας του τον αρραβώνιασε. Όμως, ο Άγιος εγκατέλειψε το πατρικό του σπίτι και με δύο φίλους του, το Σαββινίνο και τον Κώνστα, αναχώρησαν για το μοναστικό βίο στο ερειπωμένο, αρχαίο και φημισμένο Μοναστήρι του Αγίου Μηνά, όπου άρχισαν τον πνευματικό τους αγώνα.

Μια μέρα δέχτηκαν την επίσκεψη ενός νέου μοναχού, του Θεοφρίτου, που τους πρότεινε να πάνε και να τεθούν κάτω από την πνευματική καθοδήγηση του Αγίου

Εύδου. Έτσι, εντάχθηκαν με υπακοή και ταπείνωση στη συνοδεία του. Η φήμη των τριών μοναχών είχε φτάσει μέχρι την πατρίδα τους, και η μητέρα, η αδελφή της και η πρώτη μνηστή του Μενέλαου έφτασαν στη Μονή και ζήτησαν απ' αυτόν να της χειροθετήσει μοναχές, πράγμα που έπραξε.

Με την πάροδο του χρόνου, το μικρό και ερειπωμένο Μοναστήρι όπου ήταν ο Άγιος Μενέλαος, αναπαλαιώθηκε, έγιναν νέες οικοδομές και είναι το γνωστό Αββαείο Μενάτ, του οποίου θεωρείται δεύτερος κτήτορας και ανακαινιστής.

Ο Άγιος Μενέλαος, με τη χάρη του Θεού, έκανε πολλά θαύματα, ενόσω βρισκόταν ακόμη εν ζωή όσο και μετά.

Ο Άγιος Μενέλαος προείδε το τέλος του, προετοίμασε με πατρικές συμβουλές τους Αδελφούς της Μονής και αφού πρότεινε, μετά από προσευχή, το διάδοχό του, αναχώρησε σε λίγες μέρες για την άνω Ιερουσαλήμ αναπαυμένος ότι όλα όσα έκανε, παρά τις ανθρώπινες ελλειματικότητές του, το έκανε για την Εκκλησία και το Νυμφίο Χριστό.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου